

bekend was. (mii) N. K. C. A. in 't Veld, verbonden aan het Rijksinstituut, had de schrijver een uitvoerige beschouwing gezonden waarin hij de houdbaarheid van de conclusies ter discussie stelde. De Jong had in zijn eindoordeel gewag gemaakt van incompetentie van medewerkers van de SOE. Hij vroeg zich in zijn concept-manuscript af waarom de waarschuwingen die de door de Duitsers gevangen genomen agent H. M. G. Lauwers in zijn boodschappen naar Londen had gevlochten in Londen niet als zodanig waren herkend. Volgens de auteur was dit, gelet op de organisatie van het werk, 'begrijpelijk, hoewel uiteraard betreurenswaardig'. (mii) In 't Veld noemde De Jongs kritiek niet mals, maar zij beperkte zich zijns inziens te zeer tot de persoonlijke factor, ging daarom niet diep genoeg en verontschuldigde zodoende het apparaat van het SOE. (mii) In het bijzonder vroeg In 't Veld de auteur meer waardering te tonen voor Lauwers. De Jong hield echter, met instemming van de begeleidingsgroep, vol dat In 't Veld te sterk de nadruk legde op de organisatorische tekortkomingen van de SOE en meende dat hij duidelijk genoeg had aangegeven waar het was misgegaan. Wat betreft Lauwers hield hij staande dat geen van diens waarschuwingen van zo'n aard was geweest dat zij in de Britse ontvangstcentrales de aandacht moesten trekken van de daar werkzame, geheel in hun routine opgaande krachten.⁷

Ook De Jongs hoofdstuk over de voorbereiding van de bijzondere rechtspleging en zuivering door de regering in Londen leidde tot op- en aanmerkingen van In 't Veld, die schreef:

- 6 'Het verbaast mij, dat je over het algemeen een sterk toejuichende toon aanslaat. [...] In feite sta je nog steeds op het standpunt van 1945, evenals ik toen, en vermoedelijk de meerderheid van het Nederlandse volk: de bedenkingen, die men terecht kon uiten tegen allerlei principes en de praktijk van de Bijzondere Rechtspleging (de Zuivering laat ik nu even daar) konden ons toen weinig schelen, het ging er toen om "de NSB'ers" snel en zonder veel juridische omhaal tegen de muur te zetten. Achteraf ben ik blij, dat dit niet gebeurd is, maar jouw oordeel luidt blijkbaar anders.' (miii)

De Jong antwoordde dat deze voorstelling van zaken te eenvoudig was: de Londense regering had nu eenmaal voor het probleem gestaan hoe een snelle berechting moest worden voorbereid en hij vond dat zij hierin, ondanks enkele gebreken, in het algemeen wel geslaagd was. In 't Veld herinnerde De Jong echter aan ernstige punten van kritiek op de voorbereiding van de bijzondere rechtspleging, die prof. mr. A. D.

⁷ Deel 9, 1009 (969).